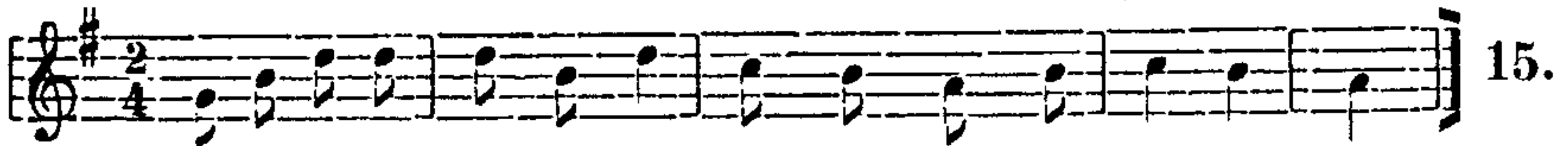
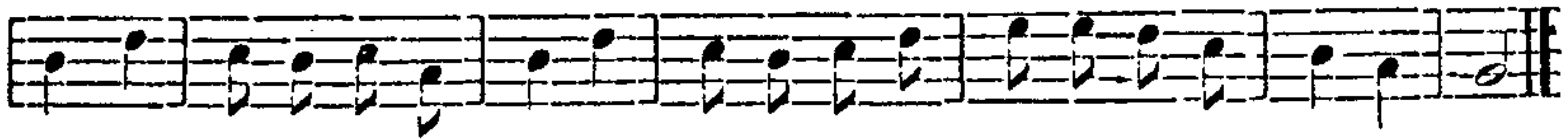

Suš. 230, Erb. I. 176.

Ešče já se po - dí - vám k tem Mlatcovským za - hra - dám,

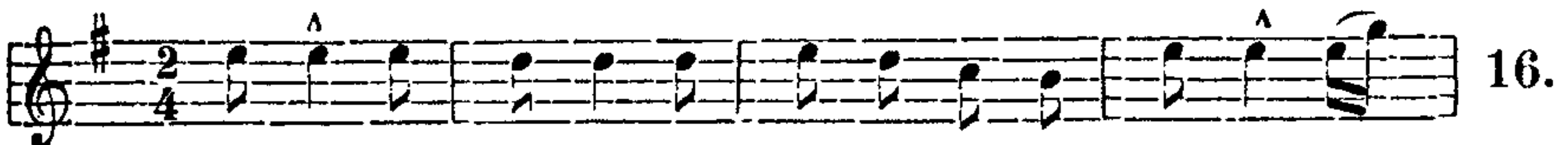
le - sti je tam ešče čer - no - jo - ké děvče, le - sti ja ju zuh - lí - dám.

Ani ho tam nevidím,
 Ani ho tam neslyším,
 S kým pak já se ešče,
 Černojoké děvče,
 S kým pak já se potěším.

Já se budu těšít
 Ze svú starú maměnkú,
 Ty se budeš těšít,
 Ty se budeš těšít
 Z ocelovú šablenkú.

Já se budu těšít
 Ze svým starým tatíčkem,
 Ty se budeš těšít,
 Ty se budeš těšít
 Ze svým vraným koníčkem. *)

Suš. 520.

Čí je to lú - čen - ka ne - ko - se - ná? Ja Vi - zov -

ské - ho pá - na a já půj - du po - ko - sí - m ju

aj za ro - sen - ky z rá - na!

Čí je to lúčenka nekosená,
 Ja Vizovskej hraběinky,
 A já půjdu pokosím ju,
 Aj z rána za rosenky.

*) Slova písně této, jak už neznámá v nářečí našem spojka pak ukazuje, odjinad přišla.